

РЕШЕНИЕ

№ 165

гр. Габрово , 07.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на първи юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Велемира Д. Димитрова

при участието на секретаря Виолина Т. Тодорова
като разгледа докладваното от Велемира Д. Димитрова Гражданско дело № 20214210100725 по описа за 2021 година

Предявените искове са с правно основание чл. 344 ал. 1 т. 1 и т. 3 от КТ и по чл. 344 ал. 1 т. 4 КТ вр. с чл. 222 ал. 2 КТ, вр. с чл. 61 от КТД.

В исковата молба се твърди, че ищцата в продължение на около 15 години е била в трудово правоотношение с „СБАЛББ – Габрово“ ЕООД по силата на трудов договор от № 30/26.02.2015г. на длъжност „Санитар“, с място на работа: приеман кабинет в „СБАЛББ – Габров“ ЕООД.

Трудовото й правоотношение било прекратено със Заповед № 109/01.03.2021г., на основание чл. 321 ал. 1 т. 1 от КТ и Молба вх. № ЛС-01-145/15.02.2021г. на лицето, считано от 02.03.2021г. Тази Заповед не е подписана от ищцата, поради несъгласието с правното основание - чл. 325 ал. 1 т. 1 от КТ. Връчена й е на 08.03.2021г в присъствие на двама свидетели, които да удостоверят отказа й да я подпише.

Ищцата счита, че горната заповед е изцяло незаконосъобразна.

Твърди, че в цитираната в заповедта Молбата с вх. № ЛС-01-145/15.02.2021г. е посочила правното основание, на което желае да бъде прекратен трудовият й договор, а именно чл. 325, ал. 1 т. 9 от КТ, като изрично е посочила „влошено здравословно състояние и ТЕЛК 100%“. Изписаният преди цитираната правна норма текст да бъде освободена по „взаимно съгласие“ не е точната й воля за прекратяване на съществуващото правоотношение, а е израз на погрешна интерпретация на закона. Въпреки това погрешно изписване на текста, в молбата ясно и недвусмислено е посоченоа законовото основание- чл. 325 ал. 1 т. 9 от КТ и обосновка за искането - влошено здравословно състояние и ТЕЛК 100%.

Причината ищцата да депозира цитираната молба е, че през 2014г. се разболяла от туберкулоза. като има издадено ЕР на ТЕЛК № 0976 от 040/26.02.2015г от УМБАЛ „Д-Р Г. СТРАНСКИ“ ЕАД - Плевен, съгласно което се признава професионално заболяване от

19.09.2014г и 80 % трайно намалена работоспособност. В т. 15 от Решението са посочени противопоказни условия на труд: „системни физически усилия, простуда, влага, като изрично е отразено, че МОЖЕ да работи като санитар, но да бъде изведена от средата, в която е работила досега - туберкулозно отделение". На всеки 3 години се извършва нова експертна оценка.

През 2018г ЕР на ТЕЛК № 0399 от 020/02.02.2018г от МБАЛ „Д-р Т. Венкова" АД - Габрово, дава оценка на работоспособността 100% трайно намалена работоспособност, като изрично посочва, че „Лицето може да изпълнява заеманата длъжност".

Последното ЕР на ТЕЛК № 0335 от 019/28.01.2021 г от МБАЛ „Д-р Т. Венкова" АД - Габрово, потвърждава оценката на работоспособността 100% трайно намалена работоспособност. Решението било връчено на ищцата на 29.01.2021г, но тя констатирала, че в него е посочен старият ѝ адрес. След като констатирала несъответствието се наложило издаването на нов документ под същия номер, от същата дата и със същото съдържание. Комисията е запозната, че към дата на преосвидетелстване ищцата работи като санитар при ответното дружество. В това ЕР на ТЕЛК обаче няма произнасяне дали може или не може да изпълнява заеманата длъжност. В т. 15 противопоказни условия на труд: системни физически усилия, простуда, влага - текста е идентичен с предходните решения.

В последвалата коригирана версия на ЕР на ТЕЛК № 0335 от 019/28.01.2021 г. освен промяната на адреса, бил дописан и текст „Лицето може да изпълнява заеманата длъжност", което ищцата забелязала на по-късен етап. Така на практика има две ЕР на ТЕЛК под № 0335 от 019/28.01.2021г., едното от които е заверено с печат от РЗИ и е влязло в законна сила, макар да е с дописано съдържание, с което ищцата не била запозната по надлежния ред.

По тези съображения - липсата на ясно разрешение да продължи да изпълнява досегашната си трудова дейност в първоначално издаденото ЕР на ТЕЛК № 0335 от 019/28.01.2021 г. , влошеното ѝ здравословно състояние и висящността на опасността от заразяване с вируса на Ковид-19, което за ищцата било доста рисково, тя се обърнала към работодателя си с молба да прекрати трудовото ѝ правоотношение на основание чл. 325 ал. 1 т.9 от КТ. Депозирала при работодателя молба с вх. № ЛС-01-145/15.02.2021г.

Управителят на СБАЛББ - Габрово ЕООД, както и всички ръководни кадри, на които по длъжностна характеристика ищцата е подчинена били запознати със здравословното ѝ състояние, наличието на професионално заболяване и тежките последици от него. Въпреки това, като се позовават на подадената молба вх. № ЛС-01-145/15.02.2021г. я освободили на основание чл. 321 ал.1 т. 1 от КТ.

Ищцата счита, че съдържащото се в писмената ѝ молба уточнение за „влошено здравословно състояние и ТЕЛК 100%" работодателят е възприел неправилно. Липсвало взаимно съгласие, тъй като нямало съвпадение на двете писмени волеизявления нейното и на работодателя за прекратяване на трудовия договор.

С оглед на изложеното се прави искане съдът да постанови решение, с което на основание чл. 344 ал.1 т. 1 от КТ признае за незаконосъобразно уволнението на ищцата ЕФР. М. ДЖ. извършено със Заповед № 109/01.03.2021г. на основание чл. 325 ал. 1 т. 1 от КТ и го отмени;

На основание чл. 344 ал.1 т. 3 от КТ. във вр. с чл. 225 ал.1 от КТ да осъди работодателя да заплати на ищцата Д. обезщетение за времето, през което е останала без работа в резултат на уволнението, но за не повече от шест месеца.

ИЛИ в случай, че отхвърли предявените иски с основание чл. 344 ал.1 т.1 и т.3

от КТ на основание чл. 344 ал.1 т.4 от КТ да задължи работодателя да извърши поправка на основанията за уволнение, вписано в трудовата книжка на ищцата и в други документи, а именно чл. 325 ал.1 т.9 от КТ, като ѝ присъди и дължимото обезщетение на основание чл. 222 ал.2 от КТ. във вр. с чл. 61 от КТД в размер на brutното трудово възнаграждение за срок от 3 месеца, в размер на 2340 лева.

Претендира се за присъждането на направените по делото разноски.

В депозирания в срок отговор, ответникът не оспорва, че ищцата е била в трудово правоотношение с него, като взема становище за допустимост, но неоснователност на предявените искове. Не оспорва и здравословното ѝ състояние и наличието на експертни решения определящи същото.

Заявява, че трудовото правоотношение с ЕФР. М. ДЖ. е прекратено със Заповед № 109 от 01.03.2021 година, след депозирана от нея молба с Вх № ЛС - 01 - 145 от 15 02 2021 година, където е посочено, като основание т. 9 от чл. 325. ал.1 от КТ, т.е. невъзможност на работника или служителя да изпълнява възложената му работа поради болест, довела до трайно намалена работоспособност, или по здравни противопоказания въз основа на заключение на трудово-експертната лекарска комисия. В този случай прекратяването не се допуска, ако при работодателя има друга работа, подходяща за здравното състояние на работника или служителя и той е съгласен да я заеме "

Работодателят, след като се е запознал отново със наличните при него медицински документи предоставени му от ищцата, непромененото здравословно състояние и становището на обслужващата го служба по трудова медицина - „Медико“ ЕООД е приел, че в конкретния случай не са предпоставките посочени в т.9 на чл.325, ал 1 от КТ и съобразявайки волята на ищцата да прекрати трудовото си правоотношение е издал горепосочената заповед, като в конкретния случай е посочил в заповедта единственото отговарящо на закона основание

Тоест, независимо от твърденията на ищцата, работодателят както и към момента на издаване на заповедта, така и сега твърди, че няма как спрямо ищцата да се приложи нормата на чл.325, ал.1, т.9 от КТ и това е така, защото както и самата ищца твърди не са налице каквито и да е било нови болести, които да са влошили здравословното ѝ състояние в период предхождащ подаването на молбата. Състоянието на ищцата е трайно и не е било пречка да изпълнява трудовите си задължения. Поне така се твърди в представените от нея документи. При работодателя няма данни, които да сочат, че е настъпило влошаване на здравословното състояние на Д.. То е такова от повече от 3(три) години.

Именно поради изложеното по - горе и представените писмени доказателства, ответникът счита, че така предявените искове са неоснователни и като такива следва да бъдат отхвърлени.

От съвкупната преценка на събраните по делото доказателства съдът намира за установена следната фактическа обстановка :

Видно от съдържащите се в кадровото досие на ищцата писмени доказателства, по силата на трудов договор № 30/26.02.2015г. Е.Д. е била назначена на длъжност „Санитар“, с място на работа: приеман кабинет в „СБАЛББ – Габрово“ ЕООД, като е заемала тази длъжност до датата на прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 321 ал.1 т.1 от КТ със Заповед № 109/01.03.2021г, считано от 02.03.2021г.

В кадровото досие на ищцата е приложена молба вх. № ЛС-01-145/15.02.2021г., съгласно която Д. е уведомила работодателя, че желае да бъде прекратен трудовият ѝ договор по „взаимно съгласие“ на осн. чл. 325, ал.1 т.9 от КТ, поради влошено здравословно

състояние и ТЕЛК 100%.

С Писмо изх. № ЛС-02-164/19.02.2021г. работодателят е уведомил ищцата Е.Д. , че не е съгласен с поставеното от нея условие, трудовото ѝ правоотношение да бъде прекратено на осн. чл. 325 ал.1 т.9 от КТ.

На 01.03.2021г. работодателят е издал Заповед № 109/01.03.2021г., с която прекратява трудовото правоотношение с ищцата на основание чл. 325 ал. 1 т. 1 от КТ.

Заповедта за уволнение не е подписана от Е.Д., като връчването ѝ е оформено с подписите на двама свидетели. Уволнението е оспорено с искова молба депозирана на 22.04.2021г. - в срока по чл. 358 ал.1 т.2 от КТ.

От заключението на назначената по делото съдебно – икономическа експертиза, прието от съда като обосновано и законосъобразно и неоспорено от страните се установява, че брутно трудово възнаграждение на ищцата Д. за последният пълен отработен месец е 740.80 лева.

Размерът на обезщетението по чл. 222, ал.2 от КТ за срок от два месеца възлиза на 1 481.60 лева

Размерът на обезщетението по чл. 225, ал.1 от КТ считано от датата на прекратяване на трудовото правоотношение на ищцата до датата на изготвяне на заключението – 23.06.2021г. е в размер на 2794,84 лева.

С оглед заключението на експертизата по реда на чл. 214 от ГПК по искане на ищцата е допуснато изменение на предявените искове като искът по чл. 344 ал.1 т.3 във вр. с чл. 225 ал.1 от КТ следва да се счита предявен за сумата от 2794,84 лева дължима за периода от 02.03.2021г. до 23.06.2021г., а евентуалният иск по чл. 222 ал.2 от КТ следва да се счита предявен за сумата от 1 481.60 лева.

При така установените фактически обстоятелства, съдът намира от правна страна, че уволнението на ищцата ЕФР. М. ДЖ. е незаконосъобразно.

Не е налице соченото в Заповед № 109/01.03.2021г. основание за прекратяване на трудовото правоотношение– взаимно съгласие.

Видно от Писмо изх. № ЛС-02-164/19.02.2021г. работодателят е уведомил ищцата Е.Д., че не е съгласен трудовото ѝ правоотношение да бъде прекратено на осн. чл. 325 ал.1 т.9 от КТ, като не е взел становище относно прекратяването му по взаимно съгласие. Седмодневният срок за приемане на предложението за прекратяване на трудовото правоотношение по реда на чл. 325 ал.1 т.1 от КТ, отправено от ищцата с молба вх. № ЛС-01-145/15.02.2021г., за работодателя е изтекъл на 22.02.2021г., поради което следва да се счита, че предложението не е прието.

Издадената след изтичане на законоустановения седмодневен срок Заповед № 109/01.03.2021г. не следва да се счита за надлежно извършено от работодателя приемане на предложението за прекратяване на трудовия договор по взаимно съгласие, поради което извършеното уволнение е незаконосъобразно и следва да бъде отменено на осн. чл. 344 ал.1

т.1 от КТ.

По отношение на иска по чл. 344 ал.1 т.3 от КТ за заплащане на обезщетение за времето, през което ищцата е останала без работа – от 02.03.2021г. до 23.06.2021г. :

Съдът намира, че с оглед признаването на уволнението на ищцата Д. за незаконосъобразно предявеният иск е основателен. Касае се за период по- малък 6 месеца, нормативно установени от чл. 225 ал.1 от КТ, през който ищцата е останала без работа в резултат на уволнението. Оставането на Е.Д. без работа е установено посредством констатация от трудовата й книжка, в която след прекратяването на трудовия договор със „СБАЛББ – Габрово” ЕООД не е отразено започването на работа при друг работодател.

Съгласно заключението на съдебно икономическата експертиза за исковия период 02.03.2021г. до 23.06.2021г. дължимото на ищцата обезщетение е в размер на 2 794,84 лева, до който размер е допуснато и увеличение на предявения иск.

Поради уважаването на главните искове по чл. 344 ал.1 т.1 и т.3 от КТ съдът не се произнася по евентуалните искове с основание чл. 344 ал.1 т.4 от КТ и чл. 222, ал.2 от КТ.

Ищцата не е направила разноски по делото, поради осъществяване на процесуалното й представителство по реда на Закона за правната помощ.

Ответникът следва да заплати по сметка на ГРС държавна такса в размер на 161.79 лева / 111.79 лева по оценяемия иск и 50 лева по обективно съединения неоченьем иск/, както и 5.00 лева в случай на служебно издаване на изпълнителен лист за събиране на държавната такса, както и направените за икономическата експертиза разноски в размер на 200.00 лева.

Водим от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА уволнението на **ЕФР. М. ДЖ.**, ЕГН *****, с адрес гр. Габрово, бул. „*****” №21 със съдебен адрес гр. Габрово, ул. “Шипка” № 2 – чрез адвокат В.С., извършено на осн. чл. 325 ал.1 т.1 от КТ със Заповед № 109/01.03.2021г. Управителя на „СБАЛББ – Габрово” ЕООД, за **НЕЗАКОННО** и го **ОТМЕНЯ**, на осн. чл.344 ал.1 т.1 от КТ.

ОСЪЖДА „СБАЛББ – Габрово” ЕООД, ЕИК 000214050 представлявано от Управителя д-р Иво Станчев, със съдебен адрес гр. Габрово, ул. „Св. Св. Кирил и Методий” № 27,ет.1 – чрез адвокат Х.М. **ДА ЗАПЛАТИ** на **ЕФР. М. ДЖ.**, ЕГН *****, с адрес гр. Габрово, бул. „*****” №21 със съдебен адрес гр. Габрово, ул. “Шипка” № 2 – чрез адвокат В.С., сумата от 2 794,84 лева / две хиляди седемстотин деветдесет и четири лева и

осемдесет и четири стотинки/, представляваща обезщетение по чл. 225 ал.1 от КТ за времето от 03.03.2021г. до 23.06.2021г. , ведно със законната лихва, считано от 22.04.2021г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА „СБАЛББ – Габрово” ЕООД, ЕИК 000214050 представлявано от Управителя д-р Иво Станчев, със съдебен адрес гр. Габрово, ул. „Св. Св. Кирил и Методий” № 27,ет.1 – чрез адвокат Х.М. **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Габровски РС 161.79 лева /сто шестдесет и един лева и седемдесет и девет стотинки/ държавна такса върху уважените искове, както и 5.00 лева / пет лева/ в случай на служебно издаване на изпълнителен лист за събиране на държавната такса, на осн. чл. 78 ал. 6 от ГПК.

ОСЪЖДА „СБАЛББ – Габрово” ЕООД, ЕИК 000214050 представлявано от Управителя д-р Иво Станчев, със съдебен адрес гр. Габрово, ул. „Св. Св. Кирил и Методий” № 27,ет.1 – чрез адвокат Х.М. **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Габровски РС сумата от 200.00 лева /двеста лева/ разноси за икономическа експертиза, заплатени от бюджетната сметка на съда, на осн. чл. 78 ал. 6 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Габровски окръжен съд в двуседмичен срок считано от 15.07.2021г.

Съдия при Районен съд – Габрово: _____